

ΟΙ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Ο Σεπτέμβριον του 1281	ἀρχεται τὴν	18 (30)	Δεκεμβ. 1864.
» Πεμεζάν	» "	16 (28)	Ιανουαρ. 1865.
» Σχεδόν	» "	15 (27)	Φεβρ.
» Τζι λ-καδέ	» "	16 (28)	Μαρτ.
» Τζι λ-χιτζέ	» "	15 (27)	Απριλ.
» Μουχαρέμ του 1282	» "	15 (27)	Μαΐου
» Σαφέρ	» "	14 (26)	Ιουν.
» Ρεντί ελ-ερέλ	» "	13 (25)	Ιουλ.
» Ρεντί ελ-άγιρ	» "	12 (24)	Αύγ.
» Τζεματζί ελ-ερέλ	» "	10 (22)	Σεπτ.
» Τζεματζί ελ-άγιρ	» "	10 (22)	Οκτ.
» Ρετζέν	» "	8 (20)	Νοεμ.
» Σεπτέμβριον	» "	8 (20)	Δεκεμ.
» Πεμεζάν	» "	6 (18)	Ιανουαρ. 1866.

—

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1865.

Κατὰ τὸ ἔτος 1865 θέλουσι συμβῇ δύω εκλείψεις τοῦ ήλιου καὶ δύω τῆς σελήνης, αἵ εἰς.

A) Τὴν 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) εκλειψίς μερική τῆς σελήνης ἀρχομένη εἰς τὰς 5 ὥρας καὶ 20 λεπτὰ τῆς πρωίας (μέσου γρόνου Ἀθηνῶν) καὶ τελειόνουσα εἰς τὰς 7 ὥρας καὶ 6 λεπτὰ τῆς πρωίας. Θέλει σκιασθῆ τὸ ἐν πέμπτον τῆς φαινομένης διαμέτρου τῆς σελήνης, εἶναι δὲ δρατὴ ἡ εκλειψίς εἰς τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἰς τὰς Ἀθήνας εἶναι ἀόρατος.

B) Τὴν 13 (25) Απριλίου διεική εκλειψίς τοῦ ήλιου ἀρχομένη ἐν γένει εἰς τὴν 1 ὥραν καὶ 12 λεπτὰ μ. μ. καὶ τελειόνουσα εἰς τὰς 6 ὥρας καὶ 15 λεπτὰ μ. μ. Εἶναι δρατὴ εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν.

C) Τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Οκτωβρίου) εκλειψίς μερική τῆς σελήνης. Θέλει διαρκέσει 2 ὥρας καὶ 2 λεπτὰ καὶ θέλουν σκιασθῆ τὰ τρία δέκατα τῆς φαινομένης διαμέτρου τῆς σελήνης. Εἶναι δρατὴ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀφρικὴν εἰς τὴν Ἀσίαν εἶναι δρατὴ μόνον ἡ ἀρχὴ, εἰς δὲ τὴν Ἀμερικὴν μόνον τὸ τέλος τῆς εκλείψεως. Οἱ ἐπόμενος πίνχες δεικνύει πότε ἀρχεται ἡ εκλειψίς (κατὰ μέσον γρόνον) εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.